

6-2-04

Hello y'all!

It's good to be back, eindelijk! Heb zoveel mensen zo hard gemist! Man, het heeft echt wel lang genoeg geduurd, die examens enzo, nu net 4 dagen weg geweest naar Holland, en da heeft mij best wel deugd gedaan.

Eerst en vooral: OH MY GOD, Sueann heeft ne vriend!? Okee dan... hopelijk iets betere keuze dan Chris of Stéphane, da waren echt wel appels.

Second maar nog steeds een beetje vooral; 'k kom woensdag naar de acti Bob, zonder ma&pa (ze zijn al naar't kamp geweest enzo, die mensen beetje rust gunnen)

Hmmm wat is er intussen nog allemaal gebeurd dat de moeite waard is... ff denken, een maand is lang om dingen terug op te roepen, djeez!

Oh ja, ik herinner mij da Charlotte mijne kop is komen zotmaken met haar geflirt, en ineens was het dan weer gedaan. Toen deed ik een gok naar de reden van die plotse stop, en jawel, ik was juist, ze had gewoon weer een lief. De ex is dus goe genoeg om tussendoor object van haar geflirt te zijn, en daarna weer schaamteloos gedumpt te worden, yihaa!!!

Verder heeft Karen een lief, Marina. Was raar om da te horen eigenlijk. Ben wel blij voor haar enzo, maar't deed gewoon ff raar, en dan voelde ik mij ni goe omdat ik echt gewoon blij wilde zijn voor haar, en ben ik beetje beginnen piekeren over vanalles en nogwa. Ik wil Charlotte ni terug, ik wil nog wel seks met Charlotte. (wss zou't ni eens half zo goe zijn als in mijn herinnering, so bye bye ideaalbeeld, zou zo goe zijn!) Da was zo ongeveer de hoofdconclusie uit da gepieker. Verder mis ik het gevoel dat ik heb bij een lief, ik wil ergens kunnen thuiskomen, iemand hebben om gewoon bij te kunnen doen en laten wat ik wil, zoals ik ergens helemaal in't begin al eens zei. Maar als ik ernaar op zoek ga, vind ik het toch ni, dus ik wacht maar gewoon af, que sera sera. En zolang zoek ik maar heil bij mijn vriendjes. They are the greatest!

Uuuuh, ik denk dat da zowa alles was dat er deze maand voor belangrijks door mijn hoofdje heeft gespoekt. Voor de rest ging het vooral over examens (nope, don't wanna talk about it untill I got my grades) en het feit dat ik mijn vriendjes miste.

Achja en van't weekend was ik zoouooooooooooooo slecht gezind! Mijn examen van vrijdag was uitgesteld naar maandagochtend omdat de prof geen tijd had om van 12 studenten examen af te nemen, meneer moest weg. Enfin, aanvankelijk ni teveel problemen van gemaakt, iets meer tijd om nog wa te herhalen enzo, nooit slecht. Maar toen... kwam ik ineens op't idee da'k 2 dagen moest werken, zaterdag en zondag van 11 tot 7. Bovendien was ik al moe, en was ik van plan om zaterdag uit te gaan, nachtje door te doen, maandag uit te slapen en dan op verlof te gaan. Dikke streep door mijn rekening dus. Ben zaterdag thuis gebleven, heb die cursus uiteindelijk amper open gehad, en had maandag dan nog ontzettende kut-vragen ook! Aaaaaaaaargh!!!!!!!!!!!!!!

Intussen heb ik dus gigantisch veel nood aan een fuif, daar gaan we morgen iets aan doen. Vooruit, here I come! Maar eigenlijk ben ik nu nog steeds moe, en moet ik zondag weer om 11u werken. Oh ik ga maandag zo ni fris en vrolijk naar de les gaan ☺

Btw, shoppen in Holland is tof!!! Ze hebben daar veel leukere kleren, echt, eindelijk leuke dingen gevonden in andere winkel dan C&A; whiiiiii!

Gisterenavond naar de koopavond in Zierikzee geweest (maximum 15 winkels ofzo) en in den Hema veeeeeeeeel gekocht. Bizar genoeg dus den Hema, een winkel die ze hier ook hebben, maar daar hebben ze veel meer keuze, en is alles zowa een hele euro goedkoper! Ikke boxers gekocht (zwarte, en't zijn goeie) en een hemdje (ook zwart) en nog wa bikken en ne pritt. Voor de rest was er dus absoluut geen bal te zien daar, dus terug naar den bungalow gereden, en dan ben ik nog eens in de sauna geweest. Echt zalig, zo'n privé-sauna. Mijn ouders bleken er geen van beiden tegen te kunnen na hun eerste poging, en helaas had ik zelf geen tijd om er meer dan 2 keer in te gaan. Maar wel geweldig!

Vanmorgen vroeg moeten opstaan *geeuw* en naar Middelburg gereden, nog zo'n gat in de grond. Daar weer geshopt, kleren deze keer! Heb een truitje, iets wit me groenachtige tekeningen, pop-art-achtig ofzo, echt wel leuk, en 2 broeken, 1 in da zelfde groen, 1 in't zwart, very stoer, ni echt vrouwelijk enzo, then again, ik kan alle moeite van de wereld doen, vrouwelijk zie ik er nooit uit.

Oh ja en ook nog een rugzak, met blauwe en gele en groene streepjes, 'k geloof da ze da 'zuurstokmotief' noemen ofzo. In elk geval mooier dan het klinkt ☺

Vanavond ga ik blijkbaar niks meer doen, 'k wou met mijn broer naar café au lait, maar die laat nu pas weten dat hij ni kan, dus zal niks worden vandaag. Morgen uitslapen, nog wa voortdoen aan Tim zijn K-dootje (I'm gonna make him cry!) en 's avonds naar Gent. Eindelijk nog eens een feestje! Whiiiiiiiiiiii!!!!!!

Bij deze, mijn update voor de voorbije maand, tot genoegen!

(de volgende update komt er, beloofd, sneller aan!)

4-3-04

Ja ja ja, ik weet het, het werd tijd dat ik nog eens iets schreef, maar god, ik heb het gevoel alsof ik al weken achter mezelf aanhol. Wreed frustrerend. 't Was gisteren precies alsof ik voor den eerste keer in weken nog eens me Kenneth en Kevin en Bob gebabbeld heb. Weird, really. Heb echt ni zo ontzettend veel te doen gehad, denk ik toch, en heb precies veel mensen al lang ni meer gesproken. Not good, not good at all. Anyway, veel is er precies toch ni veranderd, dus'k moet mij toch ni heel schuldig voelen.

Ben mij van de week wel bijna een ongeluk verschoten, Dockx die met iets zit... maar ja, eternal happiness zal dan toch ni bestaan zeker? Helaas was het vervolg ni even opwekkend. 't Is erg enzo, maar wel begrijpelijk, allez ja, 'k denk dat da wel normaal is, na 2 jaar en een klets. Al spreek ik ni uit ervaring enzo (gelukkig mss). 'k vind't wel erg voor Kenneth, heb gisterenavond maar een beetje mijn best gedaan om hem wa op te vrolijken, en heb hem toch een paar keer aan't lachen gekregen... vind't nog altijd lastig om me zo'n dingen om te gaan, weet echt

nooit wa zeggen of doen. Heb het dan maar bij knuffelen en zeggen da'k er voor hem ben gehouden. Bleh, time to talk about some nicer things now.

Vorige week een raar gesprek gehad met Carmen. Allez ja, 't was wel leuk enzo, maar gewoon raar. Vooral raar om mij voor te stellen hoe het zou kunnen gelopen zijn. En nog raarder om te bedenken dat we elkaar een klein jaar geleden amper konden uitstaan.

Over rare/goeie gesprekken gesproken, een paar weken geleden ben'k me mijn broer naar café au lait geweest, op vrijdagavond, en hebben we echt heel den avond gebabbeld, over vanalles. Over den bompa, over de bomma, over ons vader en ons moeder, over holebi-ouders, over Kat, over relaties... 't was echt een superleuke avond, echt heel goe gebabbeld, 'k was wel een beetje zat achteraf (die bacardi aan cocktail-tempo uitdrinken was precies geeeeeeen goed idee...)

En met Wendy ben ik de laatste tijd ook wel meer aan't babbelen, nog zo iemand die ik nog niet zo lang geleden ni geweldig goe kon uitstaan... Am I changing or is the world changing?

Voor de rest is er eigenlijk ni zo heel veel gebeurd, behalve dan dat Tim vertrokken is naar Australië, en ik hem soms wel mis. Heb er gisteren heel ff mee gebeld, en da's dan gewoon zo, ja, raar, en ver weg.

Dju, van de week had ik echt nog wel redelijk wa om over te schrijven, soms bedenk ik echt zo passages om in mijn dagboek te zetten, maar intussen zijn ze allemaal uit mijn hoofd gevlogen. Damned.

Oh ja, zaterdag was't feestje bij Lorre, was echt gezellig en leuk enzo, en die hun huis is mooooooiooi! 'k wil later ook zo'n huis! Of een loft. Mja, ik heb echt wel een paar ideeën over hoe ik mijn woonst wil later... alleen hopen dat ze realiseerbaar zijn, en doenbaar voor kindjes enzo. 't Is een beetje stom om een slaapverdiep te hebben waar net een tweepersoonsbed op kan, om dan kindjes te krijgen die nergens kunnen slapen... we'll see...

Voor de rest is de les echt oeeeeeeeeeeersaai, 'k heb nog meer moeite dan anders om mezelf wakker te houden, maar mss dat het wel betert als het over de klinische aspecten gaat. Vanmorgen kwam die fucker af met een reeks dia's, moesten wij hem vertellen welke ziekte het was, halloooooooooooooooooo we zitten in tweede kan, en hij heeft gisteren een uurtje gependeed aan die ziektes. Me doesn't remember then! Maja, we moeten het ni kennen voor't examen, dus gene paniek.

Oh en ik heb zo dringend slaap nodig! Echt! Ben kapot, geraak ni in slaap voor half 1, en om 7u moet ik eruit en dat doet zoooooo pijn! Vanavond proberen om er toch een beeeeeetje op tijd in te kruipen, want op kampweekend zal er van slapen ook ni veel in huis komen denk ik...

'k ga weeral zo blij zijn om Ramses en Joke en Steppe en Wouter en ... en ... terug te zien! Whiiiiiiii! Wordt een fijn weekendje denk ik...

ennieweej, see ya next time *geeuw*

7-3-04

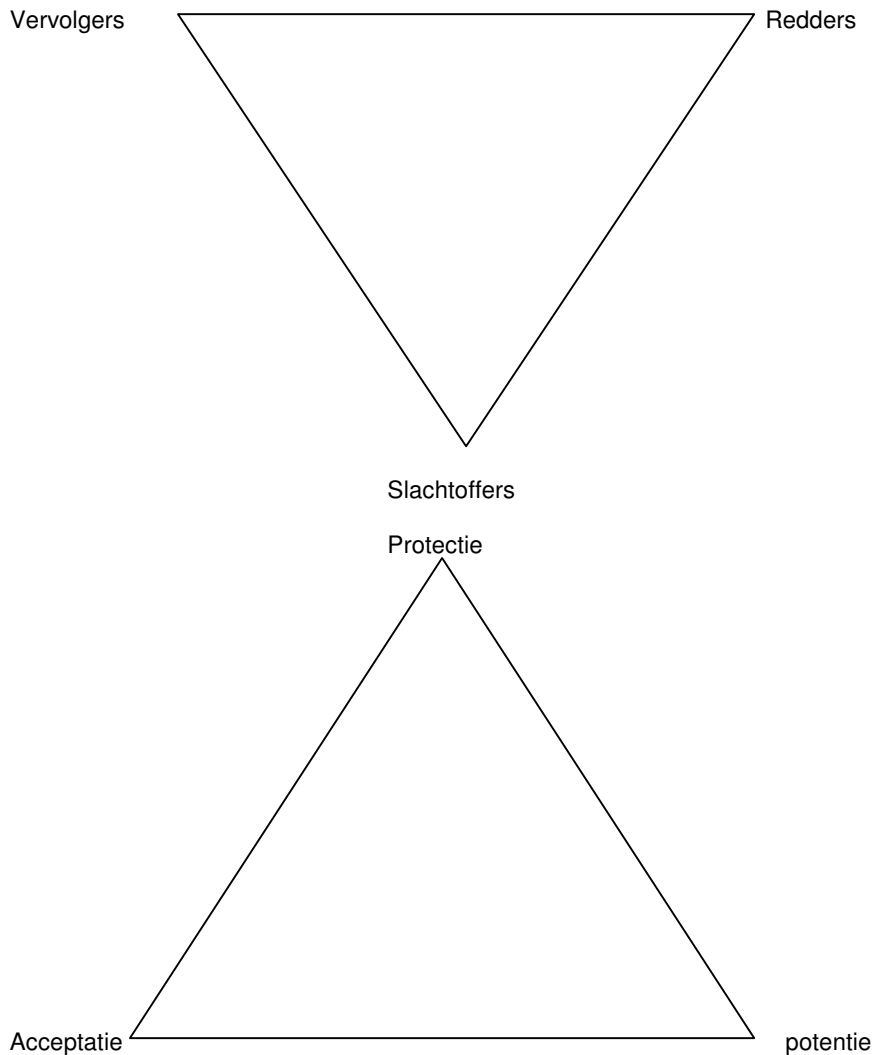
Geef toe, deze keer hebben jullie niet lang op een update moeten wachten! 't Was Kampweekend van WJNH het voorbije weekend, en'k heb wel wa te vertellen daarover... Zelfs nog andere, en misschien zelfs interessantere dingen dan dat ik ontzettend moe ben en slaap nodig heb, en dat terwijl ik moet werken vanavond, bleh! Eerst en vooral heb ik mij bangelijk geamuseerd, 't enige minpuntje is dat ik zaterdagmiddag/-avond iets meer tijd voor mezelf had kunnen gebruiken, ipv da circusding voor te bereiden. Nu ja, 't was wel de moeite waard want het resultaat was wel weeral oergrappig.

De vormingen waren voor een deel wel "yeah yeah, been there, done that, I know what you're going to say next" vooral dan geschiedenis van't kamp, structuur van WJNH en onthaal dan, bij feed back waren er wel een paar boeiende nieuwe dingen, en communicatie was écht een heel goeie vorming. Later meer daarover.

Er waren natuurlijk ook een paar mensen die ik al kende en het was dan ook leuk om ze terug te zien en er nog eens mee te babbelen, zoals Ramses en Wouter. En ook leuke nieuwe mensen leren kennen, which is always fun!

Babbelen dus... heb vrijdagavond aan Woutertjen gevraagd om ff de landkaart uit te hangen, en boy, he's good at that! Heb't vooral over de hele situatie met K&K gehad, en dat ik het mij wel aantrok enzo, en ook nog ff over mijn ouders die de laatste tijd zo ontzettend stressvrij zijn. Belangrijkste conclusie is dat ik mij dingen te hard aantrek, en al wist ik da zelf ook al wel, het doet wel goed om eens met je neus op de feiten gedrukt te worden. Ook al zijn't heel goeie vrienden, en al wordt het moeilijk als er iets of vanalles fout loopt, als puntje bij paaltje komt is't mijn probleem ni. Ik kan mij al inbeelden dat ik op de vorige zin allerlei commentaar ga krijgen of zelfs het verwijt dat ik niks om hen geef, maar da is absoluut ni zo. 't Is gewoon zo, dat als ik mij die dingen te fel aantrek, als het mijn probleem wordt, dat ik emotioneel leeg geraak, en da's ni gezond. In de feedback vorming kwam da ook terug bij "de dramadriehoek". 'k ga proberen om hem nog uit het hoofd op te schrijven © 't bovenste is de dramadriehoek, waar iedereen op elk moment ergens in zit, meestal ergens in't midden. De vervolgers klagen iets aan, de slachtoffers vragen altijd hulp om ergens uit te geraken, en de redders willen altijd iedereen problemen oplossen.

De driehoek daaronder is de oplossingendriehoek, met aan de overeenkomstige punt de oplossing voor iemand die in de dramadriehoek teveel naar die punt zit. Snappie? Protectie is dan de bescherming van de redders loslaten, en protectie zoeken bij jezelf, potentie is de kracht om niet te redden, en acceptatie het aanvaarden van de ander, en dus niet gaan vervolgen. Voor mij persoonlijk is't nogal moeilijk om uit die hoek van redder weg te blijven, dus daar moet ik zowa aan werken...

De moraal van het verhaal: als ik ni meemag op kamp, heb ik dit weekend toch heel wat over mezelf geleerd, en da's ook al enorm veel waard!

En nu stop ik ermee, want'k moet stilaan richting UGC, om centjes te gaan verdienen...

9-3-04

Vwala, mijn verslagje van't kampweekend was nog ni helemaal af, dus schrijf ik nu maar verder. Zoals ik al zei was de laatste vorming, communicatie, een hele goeie. Da was eigenlijk gewoon een discussie, in verschillende vormen. Eerst kregen we een blad met een opdracht op, een oude dame had haar halve zoo nagelaten aan een aantal erfgenamen, en we moesten tot een consensus komen. 't Verliep eerst wel gigantisch hectisch, en achteraf bekeken hadden we beter eerst een beetje structuur in de discussie gebracht, maar ja... uiteindelijk zijn we toch binnen de tijd tot een consensus gekomen, en'k denk echt wel dat iedereen het met dat huidige voorstel eens was.

De opdracht daarna was een discussie over het rookverbod in de horeca, wat uiteraard wel uitgebreid werd tijdens het discussiëren. Wat wel speciaal was; iedereen kreeg 10 kaartjes en elke keer als je iets zei moest je een kaartje weggelgen. Toen heb ik wel van in't begin gezegd om iedereen te laten uitspreken, als je nogal veel en nogal gemakkelijk praat is 10 keer iets zeggen écht ni veel... (tjah ik dacht ook aan mezelf) behalve dan het feit dat sommige mensen tijdens die discussie totale onzin hebben uitgekraamd (en ik heb ook laten merken dat ik er niet mee akkoord was, maar braaf gewacht tot het aan mij was om iets te zeggen, good girl!) was het wel een goeie oefening. Iedereen heeft wel iets gezegd, en niemand was al z'n kaartjes kwijt.

De feedback die'k gekregen heb zaterdag en zondag dan;

Zaterdag: ze hadden het idee dat er meer inzat dan er uitkwam, en daar hadden ze ook wel een beetje gelijk in, 'k was zaterdag nogal stillekes, beetje wennen aan de groep enzo. Het onthaalgesprek dat Hannelore heeft gehoord vond ze ook goed, en da vond ik nu persoonlijk ook wel eigenlijk, 't was geen gemakkelijk onderwerp, en'k was mij goed aan't redden... was trouwens ook wel weer boeiend om te zien hoe het soms makkelijker is om door te hebben waar de onthaalde naartoe wil als je zelf aan't observeren bent. Ook nog een aandachtspuntje, meer focussen op wat er gezegd wordt, minder op wat ik nu als volgende moet gaan zeggen. Zo laat je ook handvatten passeren en vraag je mss door op dingen die helemaal ni zo belangrijk zijn. Ook wel wa opgestoken van de feedback die'k bij onthaal van Tom en Ellen heb gekregen.

Voor de rest vonden ze da'k goe rekening hield met de groep, met iedereen opschoot, en bla bla bla bla bla... 't Enige ding dat er toen eigenlijk is fout gelopen is dat ik zei dat ik ni goe wist hoe't zou zijn om landkaart te zijn van mensen die allemaal ouder zijn, en dat die onzekerheid er dus ni mag zijn, maar'k denk da'k mij daar wel deftig uit gered heb de zondag ☺

Zondag dus, feedback gekregen van Catherine en Hannelore (de zaterdag was't van Bert J) commentaar: ze hadden meer zicht gekregen op wat erin zat, dus daar moet ik zeker op blijven letten, dat ik mezelf toon in de groep, niet teveel op de achtergrond blijf. Vorming communicatie was goed, had veel ik-boodschappen gebruikt, volledig onbewust trouwens, iedereen laten uitspreken, actief geluisterd, bla bla bla. Bij die eerste oefening had ik ni mee de chaos gecreëerd, maar geprobeerd om een overzicht te houden op wat er gezegd werd, 't enige dat ik nog had kunnen doen is de koe bij de hoorns vatten en ervoor zorgen dat de structuur er een beetje was. Heb dan ook gezegd dat ik achteraf ook zoiets had van: dat hadden we mss beter zo en zo en zo gedaan, maar dat het op het moment zelf lastig was om te zien wat er juist aan de hand was, en in te grijpen. En ze knikten allebei dus...

Na die communicatie was er trouwens ook nog stellingenspel, en daar heb ik mij stevig uit de slag getrokken, mijn mening beargumenteerd, en 'k heb Bart VDH (die trouwens kei-mooie ogen heeft, da viel mij plotseling op) toch wel vaak zien knikken, moehaha ☺)

Enfin, intussen houd ik mijn GSM binnen handbereik, maar wss gaan ze morgen bellen als ik in de kelder zonder ontvangst zit ofzo ☺ (toch maar plekje zoeken waar ik ontvangst heb om hem te leggen ☺) Ach, we zien wel, als ik ni mee kan is er absoluut niks verloren, er komen nog kampen genoeg, en ik heb't idee dat mijn zelfvertrouwen en maturiteit er alleen maar op vooruit zullen gaan dan. Zeker met al die lessen communicatie en doorstroomonderwijs. 't Komt wel goed met mij!

En nu vind ik persoonlijk dat ik genoeg geschreven heb, de laatste 2 dagen.

Behalve nog mss 1 filosofische gedachte, waar'k het met Wouter ook over heb gehad, ivm verwachtingen. Verwachtingen zijn langs de ene kant slecht, want je kan stevig teleurgesteld worden, en da's ni makkelijk. Maar langs de andere kant, als je geen verwachtingen hebt, heb je ook geen doel, en is je leven maar saaaaaaaaaaaaaai... toch maar verwachten denk ik dan ☺ maar ni teveel hopen... hoop doet leven, maar teleurstelling kan je een serieuze put induwen.

Bla bla bla, you know ☺ 'k kan zelf ni meer helemaal volgen ☺